

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Szent István napján.

Hol vagy István király, Téged magyar kíván . . .

A magyar nép nagy nemzeti ünnepén hányszor csendült fel ez az imádságos ének? Áhítottuk Istvánt, a nagy királyt, az államalkotót, a békés munka nagy apostolát. És eljött mindannyiszor a segítségünkre. A hazai föld minden augusztus 20-án érezte az ő szellemcsókját, évről-évre látnunk kellett, hogy a magyar föld legelső igazi apostola lelkileg itt maradt közöttünk és segítette virulásra a kalásztérő magyar rónaságot.

Most azonban azt az István királyt áhítjuk, aki kérelhetetlen szigorral taposta össze az ő békés munkájának az ellenségeit. Ahhoz az István királyhoz fohászunk, aki harcban is legyőzhetetlen volt, aki szükség idején fel tudta használni az ekébe fogott lovat harci paripának, a hit világosságát, a szeretet eszméit jelképező keresztet harci buzogánynak.

Ugy van, úgy: . . . A háború éveiben más szemmel, más lélekkel tekint a magyar a koronázási templom ol-

lárán nyugvó dicsőséges Szent Jobbra. Az itthon maradottak szemei nem csak a vetőmag hullását várják, de azt is, hogy majdan nem e elevenedik, fel s nem-e tűnik fel a kard abban, a mely hajdanta Atillát, Árpádot, majd Szent Istvánt, Hunyady Jánost, Mátyás királyt és a magyar történelemnek oly sok tündöklő alakját tette legyőzhetetlenné, nem-e villan fel a Szent Jobban az Isten kardja, amiben mi magyarok hiszünk, aminek köszönhetjük ezer esztendő multunkat. Óh bár volna úgy, hogy ez a legendás kard megvillanna az évszázadokon át ép-ségben maradt Szent jobb kezében. Ebből tudhatná mindenki, hogy miért szállottunk 3 éve harcra, miért kell oroszlan bátorsággal verekednünk, golyózáporba mennünk, akkor tudná mindenki, hogy Szent István évezre-des hagyományainak a védelméről van most szó, a lét és a nemlét kérdéséről, az igazi és legszentebb kultúra megvédéséről.

Hisszük és valljuk, hogy Szent Istvánnak az Isten kardját villogtató jobb keze vezértünk lesz ebben a nagy, még

soha nem látott küzdelemben és győzelemre vezet.

Fohászunk tehát e történelmi órákban: Ah, hol vagy magyaró kűndöklő csillaga, hol vagy István király téged magyar kíván.

A vagyoadó.

Kik és mennyi vagyoadót fizetnek.

A háborus esztendők szinte elviselhetetlen munkát róttak a kormány pénzügyi szerveire, akikre a háboru reáknyszerített a rendes munkán felül a hadsegélyzést is. Ehhez a nem kisjelentőségű feladat keresztülviteléhez járult a megfogyatkozott létszám mellett a háborus adók kivetése, amelyek elintézését különösképp megnehezítette az a körülmény, hogy a pénzügyi szervek első faktorát, a községi és körjegyzőt hasonlóképp agyonnyomortotta a háboru a rendkívüli teendők sokféleségével. Így magyarázható meg azután, hogy nemcsak nálunk, de országsherte még csak a kivetési javaslatok kezdő stádiumának tartanak, holott békés időkben ezidőben már javában folynak az adótárgyalások.

A sok háborus munkaszaporulathoz az idén egy újabb járult. Egyenesadórendszerünkbe az idén beleillesztették a legújabb adónemet, a vagyoadót, amelyet mindazok tartoznak fizetni, akiknek 50 ezer kotonát meghaladó vagyonuk van.

Amikor a vagyoadórol szóló törvény szentesítést nyert, ismertettük a törvényt és intencióit. A komplikált paragrafusok

Nyári éj.

Irtá: Krag Tamás.

Már jónehány éve bizonyosnak látszott előttünk, hogy öreg Dunay János barátunk elérkezett már az élet azon napjaihoz, amelyekről megvagyom írva, hogy: "nem szeretem ezeket." Ezek azok a napok, melyeken a halálfelelem ajtónkon kopogtat.

Ha aztán a rettegés különösen ráfeküdt lelkére, mindig egyedül kívánt maradni, vagy pedig utra kelt s valami nagy várost választott magának utazása céljául.

Nos, addig azonban, míg otthon volt, — úgy látszott, mintha éppen ez a szomorúság vált volna lelki megnyugvására, mert hanyatt-homlok maga vetette belé magát a rémfület karjaiba s mindenestül neki adta magát a fájdalomnak. Akkor aztán megszokott emlékezni azokról az emberekről, akikkel közvetlen a haláluk előtt találkozott, sőt olyanokról is, haldoklásának tanúja volt.

Egy este együtt ültünk a háza erkélyén. Augusztus volt. Az este első áttetsző ködfátyola leereszkedően volt. Dunay János megszólalt:

— Idén korán jó az ősz.

Egyike a jelenlevőknek válaszolt:

— Úgy, úgy . . . most újra a sötét, hosszú éjszakák ideje tér vissza. Most ugyé, Dunay, visszaköltöztél a fővárosba a csalá-

dozhoz. Ezt meg kell tenned! Ez lesz számodra a legjobb.

— Hiszen, hiszen . . . de miért nem maradhatnék ugyanoly jó okkal itt, ha szabad kérdeznem.

— Hm — hát erre mit felelek. Dunay, Dunay . . . úgy látszik már öregszenk! Hát nem jobb dolog azok környezetében élnünk, akiket ismerünk?

— Ah! vigyorgott fel Dunay valami különös bántó módon. — Azt hiszed hogy valami baj történhet velem, esetleg . . . hogy ha egyedül vagyok . . . esetleg, ha az életől kell megválnom . . . más szóval, ha talán meghalok s a tisztelt, kedves rokonaim nem látják, hogyan haldoklom — hé?

— Hagyd ezt — de hát nem mindenkinek az a kívánsága, hogy ha eljő órája — a saját családi körében haljon meg?

— Mindenkinek? Nem. Én magamra hagyatva akarok meghalni. Semmi a szememben nem visszásabb valami, mint a betegszoba a család háztartásában. Orvosságzag; ablakok jól elzárva s lefüggönyözve, a padló puha, nehéz szőnyegekkel takarva. Betéget polónok posztópapucsokban. Susogás, nagyon halk susogás mindenütt. Itt a nagybátyja, ott a nagynénje a hivatalos könnyeivel, mely csak úgy csurog az arcukról. Két párna, hőmérő a hónaljban. Mindenki figyeli a vonagló beteget. Brr!

— Talán többre becsüld a kórházi ápolást?

— A kórház is kiállhatatlan. A kórház a kimúlók „halálbeszerzési szövetkezet“-e; commune nanfragúm stb. Nem kívánom se ezt, se azt. Ugy sejtem, hogy a halál többnyire maga jelenti be jövetelét. Ekkor aztán az ember vonuljon el a rejtett magányba vagy még jobb — keljen utra és tünjön el. Száz mér-föld a világ erre is, arra is! Idegen táj, új orvosság. Az izgalmas szív csak nyújt nekem is egy pohár vizet, ha szomjazom. — Doktor úr! nem akarom, hogy hazaküldjön, Hanem metsze fel halálom után, nagyobb biztonság kedvéért ütőeremet, mert én bizony a sírban nem akarok feltámadni. Máskülönbem temesetek el ahogy akartok.

Dunay megállott, aztán kis idő múlva hozzátette:

— Tudjátok-e, hogy a legjobb dolog meghalni hajón, az óceán közepén. Zászlókkal takarnak el, a kapitány mond fölötted egy-két megható szót, a tengerész-matrózok megfognak s aztán . . . mint valami vízcepp . . . eltűntél a óceánban.

Kissé pihent azután így folytatta:

— Elmesélek nektek valamit, valmit ami velem sok, sok évvel ezelőtt esett meg. Fiatalt voltam. Utaztam. Egy nagy tengeri gőzhajó fedélzetén voltunk. Az idő gyönyörű volt. Eleintem még körülöttnk koválygott a sok halászbárka; körülölpökdtek minket, mint a tengeri sirályok, de később, a nyílt tengeren ezek mind ritkábbak és ritkábbak lettek. Vélünk szemben jött egy nagy, fehér,

azonban különösen a mezőgazdasági, kereskedelmi és ipari üzemeknél gyakori félreértésre adtak okot. A törvény intenciója szerint ezen üzemeknél, ha szabályszerű üzleti könyveket vezetnek és évi mérleget készítenek, az adóköteles vagyonszámbavételénél és megbecslésénél alapul veendő a megelőző számadási év végén fenállott vagyoni állapot, amelyre nézve a törvény próbabecslésnél pedig a következő törvényes rendelkezések az irányadók.

Allandóan mezőgazdasági használatra rendelt ingatlan birtok és tartozéka értékének a vételár csak abban az esetben tekintendő, ha adóköteles fél birtokát vagy annak nagyobb részét az értékmeghatározás idejétől számított 5 éven belül vette. De ez az érték, vagyis az öt éven belüli vételár csak abban az esetben szolgál adóalapul, ha az illető vidéken azonos birtoknál ugyanazon öt éven belül elért vételárna nem kisebb. Utóbbi esetben az átlagos forgalmi érték az adóalap. Az olyan mezőgazdasági ingatlanok értékének megbecslésénél, amely ingatlanok az értékmeghatározás idejétől számított öt éven belül adásvevés tárgyát nem képezték, az illető vidéken hasonló ingatlanoknál elért hasznobér-összeg huszszorosa szolgál alapul. Ha pedig maga a becsülendő ingatlan van bérbeadva, akkor a tényleges hasznobér-összeg huszszorosa az adóalap. A vagyonadótörvény nézőpontjából az ingatlan külön becsülés alá nem eső tartozékának kell tekinteni azokat a dolgokat, amelyeknek az a rendeltetése, hogy az ingatlan gazdasági céljának szolgáljanak és a melyek az ingatlanal állandó kapcsolatban vannak. Ilyenek a gazdasági épületek.

A mezőgazdasági és erdei termelésnek és az ezekkel összefüggő mellékiparagoknak (állattenyésztés, halászat, méhészet stb.) élő vagy holt leltári vagyonban fekvő üzemi tőkéje, mint ilyen a maga egészében külön értékelendő. Az előző gazdasági évek termeléséből származó, még meglévő és a gazdasági termelés vagy háziszükséglet céljainak nem szolgáló, hanem eladásra szánt készletek (gabona-, borkészlet stb.) nem számíthatók az üzemi tőkéhez. Tehát ugye ezek, mint az élő vagy holt leltári vagyonban fekvő üzemi tőke (fundus instructus) átlagos forgalmi értéke körül állandítandó meg.

A városi ingatlanok, illetően községi belsőségek értékének megbecslésénél az eladás esetén elérhető ár veendő adóalapul, tekintet nélkül az időleges vagy különleges értékesítési viszonyokra. E mellett ha beépí-

tett ingatlantól van szó, annak tiszta hozadéka, különben az ingatlan fekvése és beépítésének korábban vagy későbben elkövetkezhető lehetősége is megfelelően figyelembe veendő.

Az ipari kereskedelmi vagy bármi más haszonhajtó foglalkozásnál az ingó vagy ingatlan vagyonban fekvő üzemi (üzleti) tőke átlagos forgalmi értéke szolgál adóalapul. Üzemi tőke alatt mindazok a leltári javak értendők a melyek az üzem, illetően az üzlet céljaira szolgálnak vagy annak anyagát képezik. Ilyenek gazdálkodásánál a főszerelése tárgyak (fundus instructus), gyárakban a berendezések, a feldolgozandó nyers anyagok, vagy feldolgozott kész áruk, kereskedésekben az eladásra szánt áruk, a mennyiben ezek az adókötelesnek már tulajdonát képezik és nem csak hitelben vagy bizományképen vannak náluk. Az üzem tőkéhez tartoznak és oda számíthatók a készletek pénzben, aranyban, ezüstben, bankjegyekben, váltókban, kötvényekben és más egyéb értékpapírokban, végre az üzletből, vállalatból származó követelések.

Az előző pont alá nem tartozó adóköteles ingóságok, ugymint automobil, hintó, parádés lovak, drágaságok ékszerek stb. a butorok, ruházat, műtárgyak (festmények, szobrok) könyvek és háziesszközök kivételével, vételárjuknak megfelelően, egyébként belértékük alapján értékelendők.

Értékpapírok, ha árfolyammal bírnak, az utolsó tőzsdei árjegyzés szerint, különben forgalmi értékük szerint veendő számításba. Minden más tőkekövetelés pedig névértéke szerint számítható. De ha beigazolást nyer, hogy a követelés egy része elveszett, a behajtható érték képezi az adóalapot.

A már jogerősen megállapított vagyonadó utólagosan helyesbíthető, ha a fél hitelt, érdemlőleg igazolja, hogy a jogerős adóalap vagy annak jóvedelme rendkívüli okokból legalább 30 százalékkal csökkent. Az ilyen helyesbítésre irányuló kérelmek az adókövetésre következő évi január hó. 1. napjáig az illetékes pénzügyigazgatóságnál nyújthatók be.

A vagyonadó fizetésére kötelezet fél vagyonának általa bevallott, eselleg a fentiek szerint becsülés útján megállapított értékéből a bevallás alkalmával fennálló tőketartozását levonhatja, illetően annak levonását igényelheti. Ez esetben csak az ekként mutatkozó tiszta vagyonérték lesz az adóalap. Törlesztéses kölcsönöknél a még fennálló tőkehátralék lehet a levonás tárgya.

Tőketartozáson kívül más címen terheket levonni nem lehet. Sőt a tőketartozás levonásának sincs helye a jogorvoslati eljárás során, ha azt a fél vallomásában vagy legkésőbb a kivetési eljárás során be nem jelentette.

H I R E K .

A rozshiány,

az idén is mutatkozik, tán aránylag még fokozottabb mértékben mint tavaly. A gabonavásárlók sajnoson tapasztalják, meri a pénzükrét mindenütt csak buzát kínálnak az eladók, — de rozst nem. A nagy, sőt legnagyobb uradalmak is maguk részére tartják fent a rozst, de el nem adnak belőle. Már pedig a jó kenyérnek elvitáztatlanul első kelléke a rozsliszt.

A magyar gazdának ez már egy régi, de tán hibás szokása, hogy rozsból mindig kevesebbet vet, mint buzából. Mindig csak annyi rozsföld van, amennyinek termése a saját, és a cselédek szükségére, meg vetőmagnak kell.

Nagyon fődös dolog volna ha a jövőben a gazdasági egyesületek propagandát csinálnának a gazdák körében, hogy vesenek mindenütt több rozst mint eddig szoktak! hiszen mint a tapasztalás mutatja éppen olyan nagy kelendőségnek örvend ez is, mint a buza. A háborus esztendőkké megtanítottak bennünket, sok régi hibás szokást elhagyni, helyette újat és praktikusabbakat elfogadni — nos tehát a gazdák is fogadják el az újat és vessenek több rozst. Nem lesz káruk belőle ezt megjósolhatjuk!

— A király születése napja Sümegen. Folyó hó 17-én volt Károly király születés napja, mely alkalommal a plébánia templomban mise volt. A misét Kiss Pius apá'plébános fényes segédlettel végezte. A misén megjelentek a hivatalok főnökei, hivatalnokai, a katonaság részéről pedig a tisztikár és egy diszszakasz. Az izr. templomban a péntek esti istentisztelettel kapcsolatban tartották meg a király születése napi ünnepélyt. Dr. Pfeiffer Izsák rabbi beszélt, Gellért Mór kántor szoltárokat mondott.

— Birósági kinevezések. A király Csonka Antal sümegi vezető járásbíró a VII. ik fiz. osztály 3. ik fokozatába Szarka Béla albirót a VIII. fiz. oszt. 3. ik fokozatába járásbíróvá nevezte ki.

spanyoljajt . . . zene hallatszott a hajó bel-sejéből, melynek akkordjai felénk ömlöttek.

Csiklandóit minket e dal. Kíméletlen és csipős volt, mint a habzó murci, frívól és . . . mégis bájos. Csodálatos keverék! Valódi spanyol zene, melynek országában fehér leánykarok ölelgetik a brutális bikatoreadort s ahol a leányok a vér átásáért reszketnek, mint valami édes gyönyörűségért.

Elhaladtunk mellette s a hajónk újra magára maradt. Rekkenő meleg nyári nap volt. Mintha a tenger maga is álmos lett volna, mintha a nap is álmost érzett volna nehezédni szemén. Az emberek a fedélzeten lassacskán ismerkedni kezdtek egymással . . . hazudtak a szájukkal . . . igazat csak a szemük mondott.

Fenséges látvány egy nagy előkelő gőzhajó a nyílt óceánon! A gép hatalmas rudja forgatja a csavart. Szállunk, szállunk egyre új vizekre. Messze mögöttünk a világ s egy új világ készül minket fel fogadni. A hajó s gépe vízbefuródása zöld tajtékot ver fel. Most aztán szabadoknak és ifjaknak érezzük magunkat, talpig férfiaknak s körülünk fiatal leányok forgolódnak, akik nagyon csodálatos dolgokon törnek a fejcskéküket . . . látszik a szemükön.

A csoportozattól félre egy magányos ember áll. Helyei-közzel figyelni látszott mind e komédiára maga körül, máskor meg gondolataiba mélyedt el. Ő már eljegyezte magát a halállal. Szemei a mélyből tekintettek elő. Reszkeiő kezét botra támasztotta.

Észrevettem őt és mások is észrevették. Legtöbbször azt gondolták, hogy lírdőre megy vagy, hogy tengeri utazást csinál hogy ezzel még egyszer kijátsza a halált.

Az emberek látták őt és rajta voltak, hogy ellefejték.

A fedélzeten megismerkedtem egy szép fiatal asszonnyal. Mint már mondtam akkor fiatal voltam és szomjúhoztam a gyönyörűségét. Boldog aranykor, nem térsz vissza többé! De akkor még az enyém voltál!

Aztán kifejlődött köztünk, egy nagyszerű, valóban óceánjáró szerelem. Tudjátok-e mi az a szerelem? Ez olyan hősi, fris, úde valami, mint a tenger hulláma s mégis izzó, mint a napsugár, mely, mint a hónap, megolvastja a gyantát, hogy a messze erdő illatát leheli magából még a fedélzetnek rég deszkává faragott fája is.

Hogy meddig tartott volna a szerelem más-hol — nem tudom. De akkor izzottam belsőmben, mint a tűzes zsaratnok. És nem sokáig tartott, hogy ő is reám vetette tekintetét, nekem adta szemét . . . fenntartás nélkül . . . s a mosolya megbódított.

Egymásmellett ültünk a gőzhajón. A géptompán zakatolt. Leszált az éj. Az utasok legtöbbször kabinjába vonult vissza, hogy lefeküdjék.

Mi azonban nem aludtunk! Mily fenséges érzés az, ha fiatalok vagyunk s szilárdan érezzük magunkat a tengeren is! Ha érezzük annak a varázsát, ha a szeretet lény kezét érinthetjük meg! Ha érezzük, hogy az ifjuság

hogyan dagad bennünk minden ő rejtett csodálatosságával! — Egy ideig a dőhányzó szalónban ültünk, de egy magános utas zavart minket. Hátrafordította fejét s még ma is látom villógo, kémlelő, majd bámész tekintetét. Pedig mi egyedül akartunk lenni. Felkutatunk hát egy helyet, egészen elől, a hajó orrán. Itt még tisztábban hallottuk a habok csobogását, mint előbb. Tekintetünk belevezett a csillagos égbe. Az éjszaka órái már jócskán előhaladtak.

Csüit, — suttogta az asszony — nem hallod, amint valaki itt a közelben nyög, sóhajt és nyög . . . nem hallasz semmit?

Semmit — feleltem — csupán a hab veri a hajó falát.

Pedig nekem úgy tűnik, mintha valami egészen mást hallanék, sugta újból.

Ha úgy véled, ám legyen, ahogy mondod. Még alig, hogy kimondtam azt, midőn egyszer re, egészen a közelünkben szörnyű kőhögés hallatszott. Felkeltünk. Hátrafordultunk.

Ni, ott . . . ott hátrább.

Ott feküdt valaki — egészen meggörnyedve a padon és — hörögött. Erdes kőhögés tört föl testének mélyéből . . . Mekkora fresség tátonghatott ott belül!

Felkeltünk. A vérünk még pezsgett, a nyári éj epeztő heve a szívünkben. De fölkelünk s oda sietünk, ahol e jelenséget a sötétben mégis legjobban vehettük szemügyre.

Ott feküdt ő . . . akit naponként láttam, az a halavány ember összelőpörödve, nyögdecselve, majd újra siri csődben, mintha csak

— Hakeres 14-én m végbe. lamihály

— Ktus 12-é nacht In képvisel bejelenté szükség gondosk rozva is tudomás dőkre n hatalma nek a S lára val Bricht V kénegezi lamí adt kor. 42 el. Törö fizetését ügyelő kor. fizé berbe a képvisel ősszeg rőkneg megvált meg. Fé tel a ta óhajja. Fronwal nek e mentése Városbi tesítésé lásmeste zatott n Fürst Ja ban esca nagy hi ben nál nem tör munka ugyanak Fürst in zetése a és adan Az indit vette tu legköze

— A folyó Vényhat

szive fé tuk, hog Csoda pezsgett s nem le hogy se dlatos, lelki uy ha egyk hirtelen relmi lá van mé közmon rokonsá De te sem vo me aka hagyjat rut hale kitűndes pes, ho s erőtle Az Élet lodott v este eg

Az E benne k minket kal meg De h Saraj

— **Halálozás.** Steiner Lajos helybeli mar. hakereskedő hosszas betegeskedés után f. hó 14-én meghalt. Temetése 15-én délután ment végbe. A holttestet a halott kívánságára Zalámihályfára szállították. Nyugodjék békében.

— **Közygűlés.** A képviselőtestület augusztus 12-én rendkívüli közgyűlést tartott. Weinacht Imre és Fekete Istváné illetőségét a képviselőtestület elutasította. Az előjáróság bejelentette, hogy a község ellátatlanul részére szükséges gabona mennyiség beszerzéséről gondoskodott, ennek egy része már raktározva is van. A képviselőtestület a jelentést tudomásul vette s egyúttal a további teendőkre nézve az előjáróságnak korlátlan meghatalmazást adott és a szükséges pénzüsszeget a Sümegi Takarékpénztárnál folyó számlára való felvételével Kiss Antal bírót és Bricht Viktor pénztárost megbízta. A székelynépvezetés folytán adott 321 kor. 78 fill. állami adó törles után a képviselőtestület 183 kor. 42 fill. községi pótdó leírását határozta el. Török Antal községi irnok havi 60 kor. fizetését 100 koronára, Bánati János erdőfelügyelő és Végh József h. bír. évi 200—200 kor. fizetését pedig 300—300 koronára emelte a képviselőtestület 1917 július elsejétől. A bérbe adott városi földek bérleti idejét a képviselőtestület újabb egy évre a régi bérösszeg mellett meghosszabbította. A rendőröknek a folyó évre a ruha és csizmapénz megváltása címén 1000 korona szavaztatott meg. Fedeztetési állomás létesítését, tekintettel a takarmány óriási drágaságára nem óhajtja. A képviselőtestület elhatározta, hogy Fronwald Károly mészáros és hentesnek a katonai szolgálat alól való felmentése iránt a kellő lépéseket megteszi. Városbíró megbízta, hogy a szolgák helyettesítésére két hadi foglyot alkalmazzon. Tég lánsmester alkalmazásával az előjáróság biztatott meg. A gyűlés bezárása előtt. Dr. Fürst János emelkedett szólásra és hosszabban ecsetelte a város hivatalnokai karának nagy hivatali megterhelését, amivel szemben náluk megfelelő anyagi gondoskodás nem történik. A mostani meghatározásodott munka terhelés mellett a hivatalnokai létszám ugyanakkora mint béke időben s ezért Dr. Fürst indítványozza, hogy a hivatalnokok fizetése az állami hivatalnokok részére adott és adandó segély mértékében felemeltesék. Az indítványt a képviselőtestület helyesléssel vette tudomásul és az ügy tárgyalását a legközelebbi közgyűlésre tűzte ki.

— **Az állandó választmány gyűlése.** A folyó évi szeptember hó 10-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlése az

szíve félnék dobogását hallgatná. Aztán látuk, hogy már egyre több vér ömlik szájából. Csodálatos, hogy mi, akinek vére még pezsgett az élet árából, hogy nem ijedeztünk s nem húzódtunk tőle, hanem ott maradtunk, hogy segítsünk haldokló felebarátunkon. Csodálatos, hogy sokkal nagyobb emberszerető lelki nyugalommal állottunk segítségére, mint ha egykedvűen sétálva az utcán láttunk volna hirtelen kimulni valakit. Hát ez éjszaka szerelmi láza oly közel határos a halállal? Hát van mégis egy mákszemnyi igazság abban a közmondásban, mely a szerelem és a halál rokonságáról beszél?

De talán e haldokló ember legkevésbé sem volt hálás a segítségünkért. Mintha szemé akart volna minket magától eltüntetni. „Eh, hagyjatok magamra! Ne nézzetek engem a rut halálvergődésemben. Hiszen azt hittem, kiűnően rejte vagyok.” Nem voltam rá képes, hogy magára hagyjam. Egyszer gyengébbé s erőtlenebbé vált az életért való küzdelme. Az Élet ura végül is a Halál. Mielőtt hajnalodott volna, ő már halott volt. Ugyanaz nap este egészen halkán beledobták a tengerbe...

Az Élet halad a maga útján; az ember benne küzd, gyűlöli, szerel. Az élet az, aki minket kedvesünkkel összehajts s vetélytársunkkal megküzdési hív.

De ha a Halál jó, magamra hagyjatok!
Sarajevo, 1917. július 16.

Horvátból fordította
Danielisz Sándor.

1918. évi háztartási költségvetés összeállítására céljából az állandó választmány ülése folyó évi augusztus hó 24-én, a közgyűlésen felvendő egyéb ügyek tárgyalása végett pedig folyó évi szeptember hó 3-án d. e. 9¹/₂ órakor fog a vármegyeház gyűléstermében megtartatni.

— **Képkiallítás.** Bakos Tibor festőművész aki ez előtt 1/4 század évvel mint a reáliskola tanára Sümegen kezdte meg szép-sikerű életművét, műveit bemutatandó jó-tékony célú képkiállítást rendez, az állami reáliskola rajztermében. A kiállításon száznál több aguarelle kép lesz látható. Bakos Tibor színpompás napsütéses tájképei és nagyíró baromfi udvaraiból. A képkiállítás folyó hó 19-én vasárnaptól kezdődőleg csak néhány napig tart és megismerhető reggel 8-tól 12-ig délután 2-től 6-ig Belépő díj személyenként 50 fillér. A művész a belépő díjak teljes összegét a reáliskola szegény alapra részben pedig a sümegi hadi özegek és árvák segélyezésére ajánlotta fel. A tanulságos és szép kiállítást ajánljuk ismerve Bakos Tibor művészetét, a művelt nagyközönség szíves figyelmébe.

— **Meghosszabbított előmunkálati engedély.** Rechnitz Béla földbirtokos, budapesti lakosnak a Máv. Pápa állomásától a Dunántúli h. é. vasutak Úkk állomásig, valamint Csabrendek községtől, Zalaszentgrót állomásig vezetendő szabványos nyomtávolságú h. é. vasutvonala a kereskedelemügyi miniszter az előmunkálati engedélyt egy évvel meghosszabbította.

— **Bő istenáldása.** Nagy József törjei raktárkezelő feleségének a múlt héten 3 gyermeke született egyszerre: 2 leány és 1 fiú. Az anya és a gyermekek egészségesek. A családnak eddig is 4 gyermeke volt, most egyszerre 7-re szaporodott.

— **Haláltánc a balatonon.** Vasárnap délután Német Erzsébet, Német Lina és Csuba Mari tapolcai leányok átrándultak Badacsonyra fürödni. Velük voltak Német István gyula-keszili legény, Horvát Kulcsár Mihály szabad-ságos huszár és egy orosz fogoly. A kirándulók Badacsonyra csónakba ültek és beveztek a tó közepé felé. Vigan, harmonika-szó mellett szórakozott a társaság. Már jó távol voltak a parttól, midőn a huszár tréfából elkapta az egyik leány derekát és táncolni kezdett a csónakban. A csónak félrebillent és mindnyájan a Balatonba estek. A parton észrevették a szerencsétlenséget és rögtön segítségére mentek a faldoklóknak, akik közül a három leányt és az orosz foglyot már teljesen elaléva kihúzták a vízből, de Német István és a huszár belefulltak. Holtestüket másnap kifogták.

— **Ebben az évben nem volt kolera.** A belügyminiszter rendeletet küldött Zalamegye törvényhatóságához, amelyben megállapítja, hogy ebben az esztendőben az ország területén egyetlen ázsiai koleraeset sem fordult elő. A rendelet azonban figyelmezteti a hatóságokat, hogy köteles óvatosságból mégis tegyenek meg most, a nagy hőség idején minden intézkedést a veszedelmes járvány ellen.

— **Szent István napján nem lesz vasuti kedvezmény.** Régi szokás volt, hogy kedvezményes vasuti jegyet kaptak Szent István-napján a Budapestre rándulók. A háboru alatt azonban ennyira megszorított a Máv. kiadása, hogy ezt a kedvezményt kénytelen volt megvonni. Az idén tehát nem lesz félárú jegy Szent István napja alkalmából.

— **Ahol nem viselnek harisnyát.** A szárszói nyaralók lakói értekezletet tartottak s azon egyhangulag elhatározták, hogy sem a hölgyek, sem a férfiak nem viselnek harisnyát, és ezt a határozatot szigorúan be is tartják. Erre a határozatra a harisnya, általában a kötött árú nagy emelkedése adott okot.

— **A nyul és fácánra vonatkozó vadászati tilalom meghosszabbítása.** A hivatalos lap kormányrendeletet tesz közzé, a mellyel a vadállomány szaporítása érdekében a nyulra és fácánra vonatkozólag

megállapított tilalmi időt augusztus 31-ig bezárólag meghosszabbítja.

— **Másodosztályú jeggyel nem lehet első osztályon utazni.** A máv a következő rendeletet adta ki: A kálansnak helyhiány miatt utasokat magasabb kocsiosztályba csak úgy szabad elhelyezni, ha azok a magasabb kocsiosztályoknak megfelelő utánfizetést teljesítik, ellenkező esetben az utasok az utazást abbahagyni kötelesek. Ezentúl tehát ha a második osztály szüfolva van az első osztály csak úgy lehet beszállni, ha a két osztály közötti különbséget és az egy korona póttelékét megfizeti az utas.

— **A sertéshizlalás szabályozása.** A földmívelésügyi miniszter a sertéshizlalás újabb szabályozásának tervével foglalkozik. A szabad sertéshizlalás rendszerét többé nem az egyes vállalkozók kénye-kedvéből akarják függővé tenni. Ezért a szabad sertéshizlalás rendszerét meg akarják szüntetni. A hizlalás lehetőleg tömegesen történik. Csak oly feltétel mellett kapnak a hizlalók takarmányt, ha a kihizlalt sertéseket a Közelelmezési Hivatal rendelkezésére bocsátják. E tárgyban legközelebbi szaktanácskozmányt ill össze.

— **Vadgesztenyét csak igazolvánnyal szabad szállítani.** A hivatalos kormányrendelet közli, melynek értelmében vadgesztenyét, babszart és babhüvelyt ezentúl szintén csak szállítási igazolvánnyal szabad szállítani. Ezeket a cikkeket kizárólag a korpaközpontnak szabad csak eladni, még pedig egységesen megállapítandó ártért. A földmívelésügyi miniszter e cikkeket rekvizitálására rendelheti el.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Sümegi kir. Járásbírósi végrehajtó.
69/vg. 1917.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezen el közhírré teszi, hogy a Sümegen elhalt Marschalkó Zoltánné szül. Jagasits Malvin hagyatékához tartozó s a hagyatéki leltár l. 253. t. alatt felvett 1291 K 90 fill. becsértékű ingóságok, u. m.: butorok, ruhaneműek s egyéb nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sümegi kir. járásbírósi mint hagyatéki bíróságának Pk. 158.6.1917 ik számú végzése folytán:

Sümegen örökhatyó háznál 1917. évi augusztus hó 28. és következő napjának délelőtt 10 órakor leendő megtartására a határidőt kitűzöm, és ahhoz a venni szándékozókot oly megjegyzéssel hívom meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

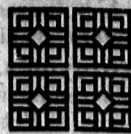
Sümegen, 1917. évi augusztus hó 12-én.

Vértessy Béla.

bir. végrehajtó.

Eladó urilak.

A volt Bogyay Antal féle urilak, Csabrendeken eladó. Felvilágosítást ad Dr. Lengyel. 2-2

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

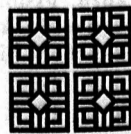
Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

Süm

A
tése
a leg
közül
erőpr
lyet a
detleg
nak i
tel ne
vend
mekc
csak
és ta
hittü
juk n
ne is

A
első
nézet
zudu
elkép
adato
lebec
földm
a ne
dü té
revisi
nyüke
egyik
lesz
hábor
a fej

Egy
másik
ten
frissen
hom

Két
a mez
sárga
nézi
itt-ott
égen
latu

A
arcca
mot
barát
Ho
lány
okos
nál é
néz
hozza
Az
Pall
dasá
gel k
az u
Al
Ernö